

Oszd meg és uralkodj!

Javasolt feldolgozási idő: 45 perc

Az alábbi forrásszöveg képek és ábrák és alapján írd egy 10-12 soros levelet a római senatusnak, amelyben felhívod a figyelmet Hannibal terveire, és figyelmezteted, esetleg tanácsot adsz a védekezésre!

Írd meg, hogyan jutottál az információkhoz!

Mutasd be, hogy Hannibal terve szerinted mit okozhat a csatában!

Írd le, hogyan mozgathad hatékonyabban a római gyalogságot és lovasságot!

„Hannibal átvezette a folyón a baleáriákat meg a dárdásokat, és a sereg elé rendelte őket. A többi csapatot is megindította a táborból, elrendelve, hogy két helyen keljenek át a folyón, és helyezkedjenek el hadirendben az ellenséggel szemben. Az ibér és a kelta lovasságot közvetlenül a folyó mellett, a római lovassággal szemben sorakoztatta fel. Melléjük állította a nehézfegyverzetű afrikai csapatok felét. Majd sorban ezek mellé az ibérek, a keltákat, és ezen utóbbiak mellé az afrikai csapatok másik felét, a balszárnyra pedig a numida lovasokat. Miután valamennyi említett csapatot egyetlen egyenes arcvonalban sorakoztatott fel, elrendelte, hogy a csatasor közepén álló ibérek és kelták nyomuljanak előre kis távolságra, a többi, tőlük jobbra és balra álló csapatok pedig úgy csatlakozzanak hozzájuk, hogy az egész csatasor mintegy félhold alakját öltse fel. Ezzel jelentős mértékben csökkentette a csatasor mélységét. Az volt a terve, hogy az afrikaiak tartalékként szerepeljenek, az ibérekre és a keltákra pedig az a feladat hárult, hogy ők kezdjék meg az ütközetet.

Mikor az ütközet a legelől állók összecsapásával megkezdődött, a könnyűfegyverzetű csapatok küzdelmében kezdetben egyik fél sem tudott felülkerekedni. Amikor azonban az ibér és gall lovasok rátámadtak a római balszárnyra, itt komoly, valóban barbárhoz méltó módon kezdtek harcolni, mert nem a megszokott módon küzdöttek, vagyis úgy, hogy időnként látszólag meghátráltak, és aztán újult erővel támadtak rá az ellenségre, hanem az összecsapást követően lovaikról leszállva közelharcot kezdtek az ellenséggel. Így aztán a karthágóiak kerültek fölénybe. Mert ilyen módon küzdve a legtöbb

rómaiak – akik hősiiesen kitartva elkeseredetten védekeztek – lemészárolták, a többiek pedig a folyóparton futásra kényszerítve, üldözőbe vették, kíméletlenül kaszabolva és meszárolva őket. Amikor a könnyűfegyverzetűek küzdelme véget ért, a nehézfegyverzetűek összecsapására került sor. Az ibériai és kelta harcosok egy ideig sikeresen megőrizték hadirendjüket és elszántan harcoltak a rómaiak ellen, végül azonban a hatalmas létszámú ellenséges sereg meghátrálásra kényszerítette őket, és lassan megkezdték a visszavonulást, miközben csatasoruk félhold alakú rendje is felbomlott. Az őket teljes lendülettel üldöző római manipulások könnyen áttörték az ellenség arcvonalát, mert itt a kelták kis mélységben sorakoztak fel, míg maguk a rómaiak a szárnyakról tömegesen középre nyomultak, ahol a küzdelem zajlott, és itt torlódtak össze. A szárnyakon és középen ugyanis nem egyszerre kezdődött meg az ütközet, mert a félhold alakú pun csatasor közepén beöblösödött, ezért a szélén álló csapatok jóval a szárnyak előtt álltak. Így azután a rómaiak is, a kelták példáját követve, a csatasor közepe táján csoportosultak, és olyan mértékben törtek előre, hogy mindkét oldalon az afrikai nehézfegyverzetűekkel kerültek szembe. Tehát a karthágóiak közül a jobbszárnyon állók balra, a balszárnyon állók jobbra kanyarodva rontottak rá a rómaiakra, mert a hadi helyzet alapján világosan felismerték, hogy mit kell tenniük. Ezáltal pedig megvalósult Hannibal haditerve, vagyis hogy a kelták és afrikaiak elleni harc közben túlságosan is előre tört rómaiakat a karthágóiak sikeresen körbezárták középen. Közben a rómaiak eredeti csatasora teljesen szétzilálódott, és egyéenként vagy csapatonként külön-külön próbálták felvenni a küzdelmet a rájuk törő karthágóiakkal. Ekkor Hasdrubal, Hannibal testvére, aki a római lovasokat mind egy szálig a balszárnyon lekaszabolta, lovasságával hátba támadta a római légiókat.”

